

Stichting Inti Huahuacuna

Nieuwsbrief juni 2014

Land van Ravensteinstraat 31,
5402 EH Uden
tel. 0413-266259
e-mail: hamaschepers@hetnet.nl
www.intihuahuacuna.org

Geachte lezer, beste donateur,

Inmiddels is het alweer zomer en begint zoetjesaan voor iedereen de zomervakantie. Het is bijna niet te geloven dat ik over een kleine twee maanden alweer naar onze niños ga.

Sinds mijn vertrek uit Peru is er weer veel moois gebeurd in het project. Het meest mooie nieuws is, dat we na heel hard knokken uiteindelijk toch bij aanvang van het nieuwe schooljaar de deuren van onze kleuterschool hebben kunnen openen. In een brief verwoordt Dolores wat de verwezenlijking van deze droom met haar en het team gedaan heeft. De kinderen hebben een verslag geschreven over hun ervaringen tijdens de vakantiecurssussen en hun bezoek aan een museum. Ook hebben we hoog bezoek in ons project gehad.

Verder wil ik in deze nieuwsbrief graag aandacht vragen voor het Benefietconcert van Viva la Musica voor muziekonderwijs voor de kinderen van Inti Huahuacuna. Kaartjes kunnen jullie reserveren bij Theater Markant te Uden, telefoonnummer 0413-256110. Wat hoop ik jullie allen op zondagmiddag 2 november a.s. om 14.30 uur te mogen begroeten!

Na het lezen van het wel en wee van onze niños hoop ik intens dat jullie ons werk opnieuw willen steunen.

*Veel leesplezier en een fijne zomer,
Marianne Schepers.*

Viva la Musica steunt de kinderen van Inti Huahuacuna!

Benefietconcert Viva la Musica op 2 november 2014.

Opmerking kleutertje (mail van Dolores)

“Marianne, elke dag krijgen de kleutertjes ook wat te eten en te drinken op onze kleuterschool, omdat de honger van de kinderen groot is. Vandaag hadden we een fruitsalade voor de kinderen gemaakt. Amadis, een meisje, wilde niets eten. Op onze vraag waarom ze niet wilde eten zei ze met een serieus gezichtje: "Ik ben allergisch voor fruit". Ik vroeg meteen aan Jhon, onze psycholoog, waarom hiervan geen aantekening was gemaakt, want hier moeten we voorzichtig mee zijn.

Toen de kleine Amadis me dit aan Jhon hoorde vragen zei ze: "De profe weet dit niet; mijn dokter heeft tegen mij gezegd dat ik geen fruit mag eten". Bij het zien van haar gezichtje kon ik mijn lach bijna niet inhouden en ik weet niet waarom, Marianne, maar ik moest spontaan aan jou denken”!

Een droom wordt werkelijkheid

(brief van Dolores Suárez)

Een aantal jaren geleden heeft Inti Huahuacuna een onderzoek gedaan naar onderwijs voor kinderen die op straat moeten werken in Cusco. Het resultaat was:

- De scholen in Peru geven les en eisen resultaten zonder rekening te houden met de diversiteit van de kinderen, zoals werkende kinderen, kinderen uit probleemgezinnen met vaders zonder werk, ondervoeding, mishandeling, seksuele exploitatie, culturele en economische aspecten.
- De regering biedt geen onderwijs als basisrecht van een kind.
- Veel kinderen wonen in gebieden waar geen scholen zijn.
- De inkomsten zijn vaak te laag, zodat de ouders geen onderwijs kunnen betalen.

Affiche voor aanmelding kleuters Inti Huahuacuna.

Naar aanleiding van dit onderzoek werd, door verschillende lokale en regionale instituten, de Red de Educación Comunitaria opgericht. Vanuit dit netwerk hopen wij het voor elkaar te krijgen dat alle lessen, die buiten het normale schoolonderwijs worden geboden zoals bij instituten als Inti Huahuacuna, door de regering officieel erkend zullen worden.

Daarnaast zijn we in 2013 op zoek gegaan naar andere mogelijkheden om de kinderen onderwijs te bieden. Dit bracht ons op het idee om een kleuterschool op te richten. Een school waarin kleutertjes op menswaardige wijze les krijgen, zonder angst en vijandigheid, en waar elk kind gerespecteerd en geaccepteerd wordt binnen zijn of haar mogelijkheden.

Onze missie is om de kinderen te verzekeren van kwalitatief goed onderwijs, waarin hun ontwikkeling en mogelijkheden worden gestimuleerd,

en waarbij we tevens rekening houden met de cultuurverschillen, het karakter en de interesses van het kind, de verwachtingen van de ouders en de sociale aspecten.

Bij de opening van ons eigen opvanghuis in 2010 kwamen veel ouders uit de wijk ons huis bewonderen, omdat zij er nieuwsgierig naar waren wat wij hun kinderen zouden kunnen bieden. Maar zij kwamen ook met de vraag of wij geen kleuterschool zouden willen oprichten, want hiervoor was genoeg ruimte in ons huis. Wij wilden eerst onze weg gaan zoeken in dit huis, maar ouders bleven op deze vraag terugkomen.

Aangezien de wens van de ouders een droom van Inti Huahuacuna was, heb ik tijdens het werkverblijf van Marianne deze droom met haar gedeeld. Wat wij wilden was een kleuterschool starten waar een kind zonder angst naar toe gaat, en waardoor zij met plezier de volgende stappen binnen het onderwijs zouden kunnen zetten.

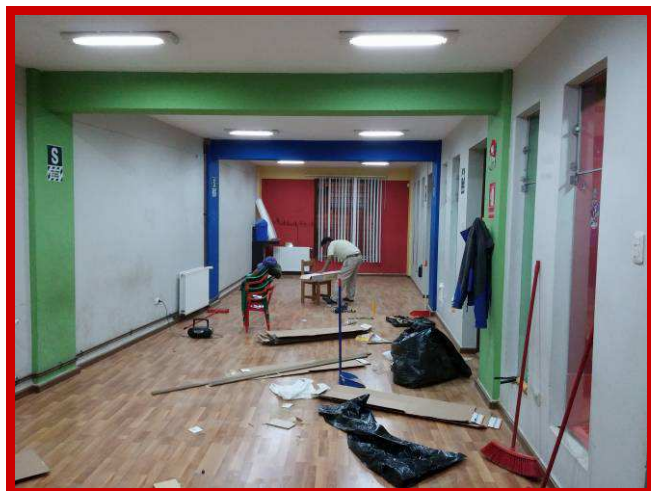
Marianne zei dat we zeker op een dag deze droom zouden kunnen realiseren, maar dat het financieel gezien op dat moment niet haalbaar was.

Veilig met de kleutertjes naar het centrum van de stad.

En dan krijg ik in 2013 het prachtige nieuws van Marianne dat zij een donateur heeft gevonden, die de kosten voor het starten van een kleuterschool wil financieren. Wat waren we blij! Jullie hebben er geen idee van hoe gelukkig we waren! Bij het lezen van haar mail kon ik mijn tranen niet bedwingen. Flor en ik hebben elkaar omhelsd. Wat had ik ook graag Marianne, de bestuursleden en de donateur omhelsd, als dank voor hun steun! Het is niet te geloven hoe steeds weer onze dromen gerealiseerd worden. Wat hoop ik nog vaak tranen in mijn ogen te hebben, waarmee ik zeggen wil dat ik hoop dat we nog veel dromen kunnen verwezenlijken.

Naast gevoelens van blijheid en geluk voelden we ook een positieve zorg, want door het krijgen van deze donatie accepteerden we ook een grote verantwoordelijkheid. Het was wel heel fijn dat we al ideeën hadden voor een onderwijsmethode, die bij onze kinderen zou aansluiten. De formaliteiten om een officiële goedkeuring te krijgen voor een kleuterschool duurde ongeveer een jaar. Met veel vertrouwen en enthousiasme konden we daarna beginnen aan de realisatie van de kleuterschool: we konden tafeltjes, stoeltjes en kasten laten maken, educatief materiaal gaan kopen, een vloer laten leggen, gordijnen kopen, en uniformpjes laten maken. Dit was héél veel werk en daarnaast ging het werk voor Inti Huahuacuna natuurlijk ook gewoon door.

Een lokaal wordt omgebouwd tot kleuterklas.

Toen brak de tijd aan dat alles geïnspecteerd moest worden: het lokaal, het meubilair, het onderwijsplan dat we gemaakt hadden. Ingenieurs, architecten, specialisten op onderwijsgebied, de Gemeente, de veiligheidsinspectie, iedereen moest alles controleren!

Marianne en ik hebben in de loop der jaren één sleutelwoord waar we ons aan vasthouden, en wat kwam dat woord ons tijdens dit traject goed van pas.....paciencia, oftewel, geduld!

Het is niet te tellen hoe vaak de Onderwijsinspectie en de Gemeente een afspraak met ons gemaakt hebben en dat we uren op hun kantoor hebben zitten wachten, zonder dat er iemand op kwam dagen. En hoe vaak we naar de timmerman zijn gegaan om hem aan te sporen door te werken. Dit was een periode waarin veel verschillende emoties elkaar afwisselden, zoals spanning en angst als we dachten de deadline niet te halen. Maar deze negatieve gevoelens gleden van ons af en maakten weer plaats voor gevoelens van geluk en blijdschap als iets wel

lukte, en als we de ingerichte lokalen zagen en ons voorstelden hoe de niños in de klas zouden rennen, spelen, zingen en vrolijk zijn.

Dolores omarmt de nieuwe kleuterschool.

Eind februari krijgen we de goedkeuring. Inmiddels hebben we ook een directrice, een kleuterleidster en een klassenassistente gevonden. En dan komt de grote dag. Niets staat ons nog in de weg om op 14 maart 2014 de deuren van onze kleuterschool officieel te openen. Een kleuterschool volgens de filosofie van Inti Huahuacuna: een volledige beurs voor de minderbedeelde kinderen van Cusco en een kleine betaling door de ouders die dit kunnen.

De kokjes bakten een taart ter ere van de opening.

Inmiddels is het juni en ik kan jullie zeggen dat onze uitdaging, onze droom, is gerealiseerd. Hiervoor danken wij uit de grond van ons hart Marianne en het bestuur van Inti Huahuacuna Nederland, die onze droom met ons gedeeld hebben. Zeker ook een woord van dank aan de ouders van onze kinderen, die hun zorg over het onderwijs van hun kinderen met ons gedeeld hebben. Maar bovenal een grote dank aan de donateur, die dit alles financieel mogelijk heeft

gemaakt. Deze eerste kennismaking met een kleuterschool zal voor de kinderen een grote steun zijn om hierna de stap te kunnen zetten naar de basisschool. Ik denk en ik voel dat deze nieuwe stap van Inti Huahuacuna zijn weg zal gaan vervolgen.

De kleutertjes in uniform op het Plaza de Armas.

Lieve mensen, elke ochtend als ik wakker word dank ik God voor alle mensen die ons steunen en het werk met de kinderen van Inti Huahuacuna mogelijk maken. Een warme omhelzing voor jullie allemaal en in gedachten ben ik altijd bij jullie.

Dolores Suárez
Presidenta Inti Huahuacuna Cusco

Benefietconcert van Viva la Musica

Op zondagmiddag 2 november a.s. verzorgt het Regionaal Klassiek Muziektheater Viva La Musica, in samenwerking met Balletschool Chantal van de Water, in Theater Markant te Uden een benefietconcert voor de Udense Stichting Inti Huahuacuna.

Onder leiding van dirigent Ago Verdonschot verzorgt Viva La Musica een prachtige uitvoering voor het hele gezin, met muzikale verrassingen en fantastische dans van Udense bodem. Wilma Bierens, de beschermvrouw van Viva la Musica en hoofd vakdocent op het Fontys Conservatorium in Tilburg, zal tevens een duet met Ago Verdonschot zingen. Ook zullen enkele bekende solisten van het klassiek muziektheater van het Fontys Conservatorium in Tilburg hun medewerking verlenen.

De opbrengst van dit benefietconcert komt ten goede aan muziekonderwijs voor de kinderen van Inti Huahuacuna.

Met deze donatie willen wij ook muziek brengen in het leven van deze kansarme Peruaanse kinderen, want wat is er mooier dan met zang en dans kansarme kinderen kansrijker te maken!

Het wordt een prachtige muzikale middag en wij hopen dan ook intens op jullie komst. Wij begroeten jullie graag op 2 november!

Verslag van een bezoek aan het museum *(door Elbing Tumi Mogollón)*

Met alle kinderen van Inti Huahuacuna gingen we op bezoek naar het Museo Regional de Casa Garcilaso de la Vega. Ik was nog nooit in een museum geweest en Profe Richar heeft ons gevraagd of wij een verhaal willen schrijven over ons bezoek.

Volgens de geschiedenis is in dit huis de beroemde Inca-schrijver Garcilaso de la Vega geboren. Hij is nu dood en ligt in de kathedraal van Cusco begraven.

Museum Regional de Casa Garcilaso de la Vega.

Het museum is heel mooi en we zijn in alle zalen wezen kijken. In een zaal waren dieren zoals een dinosaurus geschilderd, er lagen botten van dieren, we konden zien hoe de eerste mensen in Cusco geleefd hebben, en ook waren er schalen waar heilige vissen op stonden, en mooie juwelen uit de Inca cultuur. Ik wist niet dat er bijna 4.000 verschillende aardappelen bestaan. Er ligt ook een Nazca-mummie, die al heel oud is.

In een van de zalen hangt op de muur de tekst van de Peruaanse Nobelprijswinnaar Mario Vargas Llosa, die heel veel boeken heeft geschreven. Hij heeft die tekst geschreven om aan alle mensen te laten zien hoe belangrijk dit 'Museum van de herinnering' is.

Profe Richar zegt dat de woorden van Mario Vargas Llosa heel belangrijk zijn, maar die woorden heb ik niet goed onthouden. Daarom heb ik gevraagd of hij in mijn brief deze woorden wil opschrijven.

Mario Vargas Llosa heeft geschreven: "Musea zijn net zo belangrijk voor landen als scholen en ziekenhuisen. Zij leren ons iets en genezen ook, geen lichamen, maar de geest. Musea..... zij vervolmaken de gevoeligheid, stimuleren de verbeelding, verfijnen de gevoelens en doen in mensen een kritische geest en zelfkritiek ontwaken.

Een cultureel uitstapje naar het museum.

Vooruitgang maken betekent niet alleen veel scholen, ziekenhuizen of wegen bouwen. Ook, en misschien wel vooral, brengt vooruitgang ons de wijsheid om het lelijke van het mooie te onderscheiden, het intelligente van het domme, het goede van het kwade en tolerantie van niet tolerant zijn. Dit noemen we cultuur".

Het laatste Peruaanse avondmaal, inclusief cavia.

Dat is mooi, hè! Ik was heel verbaasd dat we ook geluiden konden horen. De schilderijen van de Heilige Maagd vond ik prachtig en ook het schilderij van Jesus en de apostelen, het laatste avondmaal, met op hun bord een lekkere cavia.

Na het bezoek aan het museum heb ik aan Profe Dolores gevraagd of we ook een keertje naar het Inca Museum gaan, want daar ben ik ook nog nooit geweest. Ik vond het heel bijzonder om zoveel moois in één huis over onze cultuur te zien.

Mooie herinneringen van Edwin

De kinderen van Inti Huahuacuna krijgen steun van Inti Huahuacuna tot hun 18 jaar. Daarna laten wij hen los en moeten zij in staat zijn om in hun eigen levensonderhoud te voorzien. Toch blijven ze met de regelmaat bij ons binnen lopen, om hun leven van alle dag met ons te delen. Het zijn altijd ontroerende verhalen, die zij komen vertellen.

Vandaag werden we verblijd met het bezoek van Edwin, een jongen die samen met zijn zusje Elisabeth jaren naar Inti Huahuacuna is gekomen. En hier staat hij dan, een grote vent in een prachtig uniform. Hij heeft een baan weten te bemachtigen bij de toeristenpolitie en wil ons hiervoor heel hartelijk bedanken, want volgens zijn zegen zou hij dit zonder ons nooit bereikt hebben.

Vol trots vertelt hij over zijn werk. Hij dankt ons voor de levenslessen die hij bij ons gekregen heeft, want dankzij deze lessen is hij op het goede pad gebleven. Tevens spreekt hij de hoop uit dat Inti Huahuacuna nooit zal

stoppen met haar werk, want voor hem is dit een geweldige ervaring geweest tijdens zijn kinderenjaren en pubertijd. Bij Inti Huahuacuna had hij vrienden, een gezonde jeugd, uitdagingen in de bibliotheek en de speellocalen. Het team gaf hem het gevoel dat ook hij de moeite waard was en als er problemen thuis waren kon hij altijd bij Inti Huahuacuna rekenen op een luisterend oor. Dit was voor hem heel belangrijk, zeker ook

omdat er thuis veel spanningen waren, omdat zijn vader twee vrouwen en twee gezinnen had. Wat een prachtige woorden en wat doet dit ons goed! Na zijn gesprek wil hij graag nog een keertje door het opvanghuis lopen, en een praatje maken met het team en de kinderen. Bij zijn afscheid zegt hij met tranen in zijn ogen tegen Dolores: "Profe, je moet nooit stoppen met je werk voor de kinderen van Inti Huahuacuna, hoor, want het is prachtig werk. Je kunt hier nog jaren mee doorgaan, want je ziet er nog steeds jong uit". En toen kon voor Dolores de dag helemaal niet meer stuk!

Verslag van de vakantiecursus

(door Alvarez Quispe Leydi)

Wat heb ik dit jaar weer genoten van de vakantiecursus van Inti Huahuacuna! Goed, ieder jaar ben ik blij dat ik tijdens de zomervakantie hier naar toe kan, zodat ik weer veel kan leren en mooie dingen kan maken.

Ook Alvarez mag gehoord en gezien worden.

Ik vind het altijd erg leuk dat ik dan ook weer nieuwe kinderen en profe's leer kennen. Ook heb ik weer veel nieuwe dingen geleerd. We hebben les gekregen over normen en waarden, concentratie en vaardigheden, tekenen en keramiek. Goed, maar het meest heb ik genoten van de wiskunde lessen en van de lessen spreken in het openbaar. Ik zou het heel fijn vinden als we deze lessen volgend jaar ook weer krijgen, want hierbij leer ik dat ik niet verlegen hoeft te zijn. En het zou ook fijn zijn als we dan ook weer toneellessen krijgen, want ik durf niet op een podium te staan. Ook zou het geweldig zijn als het mogelijk is dat we een beetje muzieklessen krijgen. Alleen maar een beetje is al genoeg, want ik houd van muziek en van dansen.

Met alle kinderen hebben we geknutseld in het

knutsellokaal. Profe Jaime heeft ons geholpen met het maken van vliegers. Vorig jaar gingen alle vliegers meteen kapot omdat het papier te dun was en het hard waaide. Maar dit jaar had Profe Jaime plastic gekocht en konden we allemaal een vlieger van plastic maken.

Een volle bus kinderen op weg naar de vliegerwedstrijd.

Iedereen had een mooie vlieger gemaakt en toen vertelden de profe's ons dat we allemaal een dag met de bus naar Sacsayhuamán zouden gaan, om onze vliegers op te laten. Voor mij was dit een heel spannende en emotionele dag.

De zon schijnt vandaag voor de 'Kinderen van de zon'.

's Morgens gingen we met alle kinderen in de bus naar Sacsayhuamán. De profe vertelde ons dat dit een militaire Inca plaats is geweest. Er waren duizenden mannen nodig om de enorme stenen op hun plaats te leggen. Wel 20.000 indianen zijn met de grootste steen bezig geweest en duizenden werden vermorzeld toen hij op een bepaald moment wegrolde. Het was prachtig weer die dag en er is hier heel veel ruimte om vliegers op te laten. Ik was best wel trots toen mijn vlieger hoog in de lucht stond. Ook kregen we lekker te eten en het is heel gezellig om met

alle kinderen en de profe's te picknicken. Ik vond het heel jammer, en was een beetje triest, toen deze dag voorbij was. Maar we gingen allemaal met de bus terug naar de stad en dat was weer heel gezellig.

Een warme belangstelling voor het werk van de niños.

Toen de school weer begon was de vakantiecur-sus afgelopen. Deze hebben we beëindigd met een expositie van ons werk op onze speelplaats. Alle mensen uit de wijk kwamen naar ons werk kijken en we waren allemaal heel trots, want iedereen zei dat we heel mooie dingen hadden gemaakt. Ik wil alle mensen die dit voor ons mogelijk hebben gemaakt bedanken en ik hoop dat Inti Huahuacuna dit volgend jaar weer kan organiseren. Dan ben ik zeker weer van de partij! Goed, tot ziens en chau.

Een trotse Cristian en Jhonatan *(door Cristian en Jhonatan)*

Wij zijn Cristian en Jonathan en graag willen wij u vertellen over onze nieuwe school. Dankzij de steun van een donateur gaan wij naar een school die geleid wordt door missionarissen in het dorp Andahualylias in het Andesgebergte in Peru.

Dagelijks worden de leerlingen met de bus opgehaald.

Om 06.00 uur 's ochtends vertrekken wij thuis en lopen wij naar de bus, die ons vanuit Cusco naar school brengt. De bus vertrekt vanuit de bushalte in de wijk Almudena om 06.45 uur. Bij deze halte stappen ongeveer 40 à 45 leerlingen in de bus, en de bus vertrekt ook nog op een andere plaats in Cusco. In totaal zitten er dus ongeveer 90 leerlingen uit Cusco op deze school.

Een vrolijke prent van Jhonatan en zijn broertje Cristian.

In de bus bidden we allemaal tezamen en ik vind dat we wel erg lang moeten bidden. We vragen dan ook aan God om onze familie te helpen en alle andere mensen die we kennen. Wij bidden dan ook voor u, en voor de Profe's van Inti Huahuacuna, dat God hen zal beschermen.

Vóór het ontbijt bidden we weer. Als we op school aankomen gaan de leerlingen van de middelbare school recht naar de comedor/eetzaal om te ontbijten en daarna gaan we naar de kapel. De leerlingen van de basisschool gaan voor het ontbijt naar de kapel. Daarna krijgen we één broodje en een glas melk. Voorheen kregen we 2 broodjes, maar omdat de kosten van het eten erg gestegen zijn, krijgen we er maar één meer.

Ik, Cristian, wil u graag vertellen hoe mijn dag eruit ziet. Na de zomervakantie ben ik overgegaan naar de 5e klas van de lagere school. Na het ontbijt gaan we naar de klas. We zitten met 13 leerlingen in de klas. We krijgen lessen, zoals Engels, computerlessen, kunst, wiskunde, communicatie en catechismus. De computerlessen vind ik erg fijn, want ik houd van schrijven op de computer.

Ook houd ik van wiskunde en hier heb ik een A voor en dat is een goed punt. Ik heb fijne klasgenootjes en speel met allemaal. Om 11.00 uur krijgen we wat te drinken en om 13.00 uur eten we gezamenlijk in de comedor warm eten.

Cristian maakt trouw zijn huiswerk in onze bibliotheek.

Ik ben heel gelukkig op deze nieuwe school, omdat ze hier alles veel beter uitleggen dan op mijn vorige school. Ik ga nu met veel meer plezier naar school dan voorheen. Ook kan ik de lessen veel beter volgen. Halverwege het vorige schooljaar ben ik een klas teruggezet, omdat het niveau van mijn oude school veel te laag was om de andere leerlingen te kunnen volgen. Dit vond ik heel erg, omdat ik bang was dat u, en de Profe's van Inti Huahuacuna, zouden denken dat ik niet goed mijn best had gedaan. Maar Profe Dolores kwam met de directeur praten en zij heeft mij uitgelegd dat de directeur heel tevreden over mij is, dat ik goed oplet en mijn huiswerk goed maak. Toen heb ik enkele maanden bijles gekregen. Nu heb ik allemaal goede punten en de leraar zegt dat ik nu ook niet meer onzeker hoeft te zijn.

Om 14.30 uur is de school uit en gaat de bus terug naar Cusco. Om 15.45 uur ben ik dan weer in Cusco. Vanuit de bushalte loop ik naar de markt om mijn moeder te gaan zoeken, die ergens op straat groente zit te verkopen. Terwijl mijn moeder probeert te verkopen, moet ik soms voor mijn baby broertje Pedro zorgen. Maar meestal ga ik recht naar Inti Huahuacuna om mijn huiswerk te maken en daarna ga ik met de kinderen spelen. Na het maken van mijn huiswerk ga ik voetballen tot ik naar huis ga. Ik houd heel veel van voetballen. Tio, de nieuwe man van mijn moeder, kookt soms voor ons als er geld is voor eten. Na het eten ga ik naar bed, om de volgende ochtend weer de bus naar Andahuayllillas te pakken.

Ik wil het goede nieuws nog met u delen dat ik aan het einde van het schooljaar van de directeur een Diploma voor Vlijt overhandigd kreeg. Op dit diploma staat: "Voor het laten zien van ijver en toewijding tijdens de lessen in de 4e klas van

de basisschool". Ik was hier heel blij mee en kreeg als prijsje een mooie puzzel. Ik ben gelukkig!

Het diploma van Cristian.

Ook ik, Jonathan, wil u vertellen wat ik allemaal op school doe. Ik zit in de 2e klas van de middelbare school, en er zitten 13 kinderen in mijn klas die allemaal met de bus vanuit Cusco komen. Eén jongen komt niet met de bus, want die zit intern op school, omdat hij geen familie heeft.

Tekenen is de grote hobby van Jhonatan.

Ik krijg de volgende vakken op school: communicatie, wiskunde, Engels, kunst, sociale- en gezondheidswetenschappen en computerlessen. Ik houd het meest van wiskundelessen en kunst. In de toekomst zou ik heel graag iets met kunst gaan doen, want met schilderen en tekenen heb je ook wiskunde nodig en dan zou ik van mijn twee lievelingsvakken mijn beroep kunnen maken. Ik heb goede punten voor alle vakken. Ik moet eerlijk zeggen dat ik na 2 weken niet meer terug ben gegaan naar school, omdat ik het in eerste instantie niet leuk vond en omdat mijn moeder veel problemen thuis heeft met haar nieuwe man. Maar later kreeg ik spijt en geluk-

kig heeft men mij een tweede kans gegeven. Ik geniet van deze school en ben heel blij dat ik deze stap gezet heb.

Na 14.30 uur krijgen we ook vakgericht onderwijs, zoals les in het maken van keramiek. Ik heb al kerststallen gemaakt en geschilderd, een koe, en een huis. De school bewaart onze kunstwerken en deze gaan later naar een ander land. Daar wonen paters die het geld doneren voor het betalen van deze extra keramiekklessen op onze school en als dank worden onze werkzaamheden daar naar toegestuurd.

Wat ik nog wil zeggen is dat het echt een heel fijne school is, waar ik me goed thuis voel en iedere dag met plezier naar toe ga. Om 17.00 uur ga ik met de bus terug naar Cusco en ook dan bidden we een gebed. Om ongeveer 18.00 uur ben ik in Cusco. Ik ga dan nog een uurtje naar Inti Huahuacuna om mijn huiswerk te maken, mee te eten en daarna ga ik naar huis.

Op zaterdag gaan we naar school om te voetballen, zwemmen, rugby, volleybal, baseball en basketbal. Dit is vrijblijvend, maar wij gaan altijd. Ook dan begint en eindigt de dag met een mis. Alleen als er een staking is kunnen we niet gaan en dat vinden we dan heel jammer. We krijgen ook op zaterdag eten op school en die dag komen we om 16.00 uur thuis.

Jhonatan laat vol trots zijn diploma zien.

Mijn moeder komt ook regelmatig naar onze school, omdat alle ouders 5 dagen per jaar moeten werken op het land van de missionarissen, want de paters verbouwen zelf veel voedsel voor de maaltijden van de kinderen op school. En aangezien wij katholiek onderwijs krijgen gaan wij met onze moeder iedere zondag naar de kerk. Net als mijn broertje Cristian kreeg ook ik aan

het einde van het schooljaar van de directeur een Diploma voor Vlijt overhandigd. Op mijn diploma staat: "Voor het laten zien van ijver en toewijding tijdens de lessen voor gevorderden op de middelbare school".

En wat is Jhonatan blij met zijn puzzel!

Ik vond het vooral heel fijn dat Cristian dit diploma ook kreeg, maar ook zelf ben ik er heel trots op! Cristian, ik en mijn moeder zijn ontzettend blij dat we de kans hebben gekregen om naar deze school te gaan en wij zijn u, en de Profes van Inti Huahuacuna hiervoor heel dankbaar.

Internationale Stage Stedelijk College *(verslag van Simone Rijken)*

Als voorbereiding kwam Marianne bij ons op school, Stedelijk College Eindhoven, haar verhaal vertellen over Inti Huahuacuna. Door haar indrukwekkende verhaal over 'de kinderen van de zon' zijn we geld in gaan zamelen voor deze geweldige stichting. Met een mooi resultaat zijn we 24 mei naar Peru vertrokken. We zijn naar Peru gegaan voor onze uitwisseling en onze internationale stage, waar Inti Huahuacuna deel van uitmaakte.

Op dinsdagmiddag 27 mei gingen we zelf naar Inti Huahuacuna toe. De binnenkomst was meteen geweldig. Alle lieve gezichtjes die je aanstaarden en graag een knuffel van iedere leerling wilden. De gezellige sfeer was aan te voelen en dat gaf iedereen een erg prettig gevoel.

Het werd vooral een groot feest toen we de ballonnen die we meegenomen hadden gingen opblazen. De kinderen begonnen er meteen mee te spelen en naar ons toe te slaan. Ze konden zich zo erg lang vermaken en vonden het nog leuker toen we de ballonnen aan elkaar hadden geknoopt. Het was erg indrukwekkend om te zien

hoe blij deze kinderen konden zijn met een paar ballonnen. Die middag hebben we ook nog gevoetbald, gedanst, en gespeeld op de speeltuinstellen. Het was vooral erg leuk om te zien hoe deze kinderen hun talent aan ons lieten zien.

De niños genieten van de aandacht van Simone.

De kinderen werden steeds spontaner en kwamen naar ons toe om ons een knuffel te geven of een heel verhaal te vertellen in het Spaans. Helaas, was ons Spaans niet goed genoeg om alles te verstaan, maar toch konden we er samen met de kinderen uit komen door ze het te laten uitbeelden of te laten aanwijzen. Toen we onze fotocamera tevoorschijn haalden, wilden alle kinderen even met ons op de foto en ook wilden ze zelf graag foto's maken.

Peruaanse gezelligheid met Nederlandse ballonnen.

De kinderen begonnen zich steeds meer aan ons te hechten en wij aan hen. Ze pakten graag je hand vast om je iets te laten zien of te leren. Ook sprongen ze graag op je rug om een rondje door het huis te lopen. Het was ontzettend indrukwekkend om mee te maken hoe snel die kinderen je vriendje of vriendinnetje wilden zijn.

Na geholpen te hebben bij het avondeten, kwam het zwaarste deel van de dag: afscheid nemen! We werden overladen met knuffels. De kinderen wilden ons niet meer loslaten en wij hen ook niet. Het was erg emotioneel om de kinderen achter te laten, maar we hebben wel met eigen ogen mogen zien dat Inti Huahuacuna hartstikke goed voor deze kinderen zorgt. Zo konden we ze toch veilig achterlaten. Als dank, kregen we een persoonlijk boekje geknutseld door de niños mee naar huis. Het voelde toch een beetje raar om die kinderen achter te laten en weer verder te gaan met je eigen 'verwende' leven. Natuurlijk gaan we alleen verder met de lieve gezichtjes van de kinderen in onze gedachten.

Verhalen van de kleutertjes

Een van de kinderen heeft voor de juffrouw een mooie ketting gemaakt. De juffrouw draagt de ketting vol trots de hele dag, maar de volgende dag vergeet zij hem om te doen. Het kleintje ziet de juffrouw binnen komen en vraagt: "Waarom hebt u vandaag uw ketting niet om? Die heb ik met veel liefde voor u gemaakt, omdat ik voel dat u een lieve juffrouw bent". Vanaf die dag draagt de juffrouw voortaan altijd haar speciale ketting.

Fabiana, een van de meisjes, kan heel goed opschieten met Gabriel. Ze spelen altijd samen en zitten naast elkaar. Vandaag kwam er nieuw kindje op school en Fabiana ging met hem spelen.

Fabiana en Gabriel strijken hun ruzie weer glad.

Gabriel werd hier boos over en uitte dit richting Fabiana. Toen de juffrouw vroeg wat er aan de hand was, antwoordde Fabiana: "Gabriel is boos, omdat ik vandaag met het nieuwe kindje wil spelen. Hij begrijpt niet dat ik dit nieuwe kindje moet helpen, omdat het nieuw is".

Gelukkig waren ze aan het einde van de dag weer samen aan het spelen en zei een ander kindje dat ze weer verloofd zijn.

Studie en Zilversmeedproject Angelo

(verslag van Angelo)

Hopelijk gaat alles goed met u en met uw familie. Allereerst wil ik u zeggen dat ik heel gelukkig en tevreden ben met mijn studie boekhouden, die ik dankzij een donatie uit Nederland kan volgen. En ik moet u dan ook eerlijk bekennen, dat het heel goed met mij en mijn studie Boekhouden gaat.

Ik heb 5 dagen in de week les, gemiddeld 5 uren per dag. Maar soms hebben we extra lessen.

In mijn klas winnen de vrouwen het van de mannen, want we zijn met 33 vrouwen en maar 7 mannen. Ik voel me heel erg thuis en op mijn gemak in mijn klas. Ook geniet ik ervan om mijn mening te geven en daar waar ik maar kan een bijdrage te leveren om goed vooruit te komen.

Ik haal goede punten voor mijn studie en dat maakt me heel blij. Ik haal gemiddeld een 15 en ik ga er helemaal voor om nog hogere punten te halen. Met betrekking tot mijn vakgebied fascineert me bijvoorbeeld het opmaken van Balansen en het Dubbel Boekhouden! Een van de lessen waar ik het meest van houd is Boekhouden 2: Computerkunde en Informatica.

Ik ben al aan mijn 2° studiejaar begonnen en het verheugt me dat ik zo goed vooruit ga. Elke dag ga ik met heel veel plezier en enthousiasme naar het Opleidingsinstituut Khipu.

Aandachtig volgen de zilversmidjes in spe de les.

Iedere dag van mijn leven is voor mij een uitdaging om mezelf te overtreffen. Het leven zit vol mogelijkheden en ik moet van mezelf die kansen benutten. Simpelweg omdat ik voor mezelf, mijn zus en mijn moeder wil kunnen zorgen,

omdat mijn vader helaas al heel jong is overleden. Aangezien ik al zoveel jaren bij Inti Huahuacuna kom heb ik naast mijn studie Boekhouden ook de kans gekregen om zilversmeedlessen te volgen. Als ik klaar ben met mijn lessen op Khipu, en mijn huiswerk gemaakt heb, volg ik deze zilversmeedlessen in de Platería bij Inti Huahuacuna. Ook hier geniet ik enorm van, want hier kan ik me helemaal ontspannen en leer ik mooie zilveren sieraden maken.

Ik ben ongelooflijk blij dat ik deel uitmaak van deze lessen. Ik ben dol op het maken van zilveren sieraden. Daarnaast ben ik er ook handig in en hebben we ontzettend geluk dat we een heel goede zilversmid als leraar hebben.

Angelo aan het werk als zilversmid.

Hij geeft goed les en kan ons altijd helpen als we twijfels hebben over ons werk of niet weten hoe we het doen moeten. Tijdens de lessen maak ik heel bijzondere zilveren oorbellen, ringen, en kettingen.

Het meest mooie hiervan vind ik dat deze extra opleiding mij in de toekomst meer kans op werk zal bieden. Het is namelijk niet gemakkelijk om in Cusco te leven van het salaris van slechts één baan. Bijna iedereen heeft naast zijn baan nog een extra bron van inkomsten, omdat men van het minimumloon niet rond kan komen. De huurprijzen en de kosten voor het levensonderhoud zijn erg hoog in Cusco. Daarom hoop ik stiekem, dat ik niet alleen werk als boekhouder zal vinden, maar ook werk in zilversmeden. Als ik deze kans geboden krijg zal ik geen seconde twijfelen om dit werk aan te nemen, zodat ik ook hierin kan groeien.

Heel veel dank voor uw belangstelling voor mijn studie en mijn zilversmeedlessen. Ik blijf geweldig mijn best doen en zal jullie, noch mezelf,

teleurstellen. Hartelijk dank voor de prachtige kans die u mij biedt.

Goed nieuws over Sandra

Wat ging het ons aan het hart toen we eind vorig jaar geen contact meer konden krijgen met Sandra, een van onze meisjes en moeder van 3 kinderen. Ze had haar kamer opgezegd en bij het opleidingsinstituut was ze niet meer teruggekomen om het laatste jaar van haar studie af te ronden. Ondanks dat we ons grote zorgen om haar maakten, hebben Dolores en ik steeds gevoeld dat Sandra eens weer bij Inti Huahuacuna voor de deur zou staan.

En ons gebed werd verhoord! Vorige week kwam Sandra zeer beschaamd en met tranen in haar ogen in ons opvanghuis binnen lopen. Wat deed het Dolores goed haar weer te zien!

Zij schaamt zich diep dat ze niet de moed heeft gehad om eerlijk tegen ons te komen zeggen dat ze vorig jaar niet anders kon dan met haar studie te stoppen. Ze biedt haar excuses aan en begrijpt heel goed hoe fout ze gehandeld heeft. En dan komt haar verhaal er in één adem uit. Ze was ongelofelijk blij dat ze eindelijk een nieuwe vriend had gevonden, die niet alleen met haar maar ook met haar kinderen een nieuw leven op wilde bouwen. Echter de ouders van haar vriend wonen in de Heilige Vallei, in Urubamba, en zijn ouders eisten dat hij hen zou komen helpen met het maken van hun markthandel. Sandra moest kiezen tussen hem of haar studie. Om niet meer alleen te zijn met haar kinderen, heeft zij ervoor gekozen mee naar Urubamba te verhuizen. Maar omdat ze bij de geboorte van haar 3e kindje haar studie al tijdelijk had stopgezet, durfde ze niet meer naar Inti Huahuacuna te komen om te zeggen dat ze weer stopte met haar opleiding. Iets waarvan ze nu beseft dat ze dit nooit zo had mo-

gen doen. Nu zijn ze teruggekomen naar Cusco, en ze heeft al haar moed vergaard om haar excuses aan te komen bieden. Tevens geeft ze aan dat ze intens hoopt eens een herkansing te krijgen om haar studie alsnog af te maken.

Haar dochtertje Guadeloupe heeft inmiddels de leeftijd om naar de kleuterschool te gaan en wat is Sandra blij als we haar een plaatsje aanbieden op ons nieuwe Inti Huahuacuna kleuterschooltje! Het is niet te geloven dat Sandra al als klein kind naar Inti Huahuacuna kwam en dat nu ook haar dochtertje haar weg naar ons opvanghuis heeft gevonden. Het is fijn dat we in ieder geval alvast iets voor haar dochtertje kunnen betekenen en de toekomst zal uitwijzen of we ook Sandra weer op weg kunnen helpen. Komt tijd, komt raad!

Lieve vrienden van Inti Huahuacuna

Al vele jaren zijn jullie een enorme steun voor de kinderen en het team van Inti Huahuacuna. In bovenstaande verhalen hebben jullie weer kunnen lezen, hoe belangrijk Inti Huahuacuna is voor de kansarme straatverkopertjes van Cusco. Jullie financiële hulp blijft onmisbaar. Wij hopen dan ook in de toekomst te mogen blijven rekenen op jullie, de vrienden van Inti Huahuacuna.

¡Muchas gracias! Marianne.

Ik hoop intens dat deze nieuwsbrief voor u opnieuw aanleiding is om Inti Huahuacuna te steunen. Graag ontvang ik uw bijdrage op:

Betaalrekening 9233476

IBAN: NL 74 INGB 000 9233476

**Ten name van Stichting Inti Huahuacuna,
Land van Ravensteinstraat 31, Uden.**

Onze stichting is aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat giften aftrekbaar zijn voor de inkomstenbelasting. Bij een schenkingsakte is het belastingvoordeel voor u het gunstigste. Voor meer info zie: www.intihuahuacuna.org

Heel veel dank voor uw belangstelling en steun. Mede namens het bestuur wens ik u een fijne zomer.

Marianne Schepers.